



17/07/2024

ט"ד אסף דוק 077-5006206

ת. 052-6885006

## זיכוי לקוח מעבירת מעשה מגונה בקטינה בנסיבות אינוס

בית משפט השלום בירושלים החליט לזכות לקוח שהואשם במעשה מגונה בנסיבות אינוס כלפי קטינה בת 11 שהכיר בפייסבוק. בעקבות טיעונים שהושמעו על-ידי משרדנו, החליט כב' השופט שמעון לייבו כי גם לאחר שמיעת הראיות בתיק, המאשימה לא נשאה בנטל הראייתי הנדרש לצורך הוכחת אשמתו של הלקוח בעבירות החמורות שיוחסו לו, תוך שהוא קובע כי חרף תחולתה הרחבה של עבירת המעשה המגונה, אין מדובר ב"מים שאין להם סוף". כמו כן, נקבע שאין במעשיו של הלקוח אף הטרדה מינית לאור הימנעות המחוקק מלהחיל את הוראות החוק על קטינים.

## זיכוי מעבירת מעשה מגונה בקטינה בנסיבות אינוס ברשת האינטרנט

כנגד הנאשם הוגש בבית משפט השלום בירושלים כתב אישום אשר ייחס לו מעשה מגונה בקטינה בנסיבות אינוס בהתאם לסעיפים 348(א) ו-345(א)(3) לחוק העונשין, זאת לאחר שפנה לכאורה לקטינה בת 11 באמצעות הרשת החברתית "facebook" וקיים עימה שיחה בעלת אופי מיני.

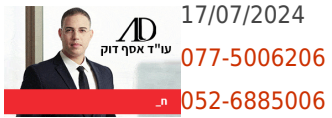
הלקוח, אשר ביקש להילחם על חפותו, פנה למשרדנו וביקש כי נסייע לו להוכיח כי אין במעשיו משום מעשים מגונים ו/או הטרדה מינית. צוות עורכי הדין של המשרד אסף בתשומת לב רבה את מכלול הפרטים והמסמכים הרלוונטיים בעניינו של הלקוח, בשים דגש על התשתית הראייתית הרעועה ונסיבותיו האישיות. בעקבות כך ולאחר פנייתנו לפרקליטות מחוז ירושלים, הוחלט לאמץ חלקית את טענות ההגנה שלנו ביחס לחלקו השני של כתב האישום, שכלל מעשים מיניים חמורים, ולהשמיטו לאור כשלים ראייתיים שהצבענו עליהם. עם זאת, הוחלט בפרקליטות להותיר את חלקו הראשון של כתב האישום ולהעמידו לדין בגין התכתבות מינית עם קטינה ברשת האינטרנט כאמור.

משרדנו טען מן ההתחלה כי כתב האישום שתוקן משמעותית לא מגלה עבירה של מעשה מגונה, לאור העובדה שדובר היה בהתכתבות שכללה אמרות מיניות בלבד וללא כל מעשים גלויים. עוד נטען, שמדובר באמרות מיניות שלא עולות כדי מעשה מגונה כלל וכלל בעיני האדם הסביר כמצוות ע"פ 9603/09 פלוגי נ' מדינת ישראל אלא לכל היותר מהוות מעשה של הטרדה מינית. אולם, אולם לאור העובדה שהנאשם היה קטין במועד האירוע המעשה לא מגלה עבירה, זאת בהתאם לסעיף סעיף 3א (6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית.

לאור דברים אלו, משרדנו טען עם סיום פרשת התביעה כי מחומר הראיות שהוגש עולה כתב האישום המתוקן אינו מגלה עבירה וממילא אין להשיב לאשמה.

כב' השופט שמעון לייבו קבע שהמאשימה לא נשאה בנטל הראייתי הנדרש לצורך הוכחת אשמתו של הלקוח בעבירות החמורות שיוחסו לו ומשכך זיכה את הנאשם.

בית המשפט קבע כי חרף תחולתה הרחבה של עבירת המעשה המגונה, אין מדובר ב"מים שאין להם סוף" ומכח עקרונות החוקיות קיימים קווי גזרה המתחמים את הוראות החוק. כב' השופט לייבו הוסיף כי אומנם דברי הנאשם מגונים אולם המחוקק בסעיף 348 לחוק העונשין בא להגן על הציבור ממעשים, שבוצעו על-ידי העבריין או ביוזמתו, בעוד שבחיקוקים אחרים כמו חוק למניעת הטרדה מינית בא הוא להגן על הציבור ממופעים אחרים של מיניות ובכלל זה רמיזות, מילים או תכתובת אסורה.



להלן העתק החלטת בית משפט השלום בירושלים בעניינו של הלקוח. מפאת החיסיון והשמירה על פרטיותו, פרטיו המזהים ומידע חסוי אחר הושמטו:



17/07/2024

077-5006206

052-6885006



בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

29 ינואר 2017

ת"פ 8444-03-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

לפני כבוד השופט שמעון לייבו

מדינת ישראל

הנאשימה

נגד

הנאשם

[REDACTED]

1  
2  
3  
4  
5  
6  
7  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29

**נוכחים:**

ב"כ המאשימה ע"ד מוריה ביינה  
ב"כ הנאשם ע"ד אסף דוק  
הנאשם בעצמו  
ק. מבחן הגב' עדיה קורן

**פרוטוקול**

ביהמ"ש מקריא לנאשם עיקרי הכרעת הדין.

**הכרעת דין**

לפי הוראת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב-1982 אני מודיע כי החלטתי לזכות הנאשם מהמיוחס לו.

**הרקע וההליך**

1. כנגד הנאשם, [REDACTED] הוגש כתב אישום בת"פ 8444-03-15 המייחס לו מעשה מגונה עבירה לפי סעיף 348 (א) בנסיבות סעיף 345 (א) (3) לחוק העונשין, תשל"ז – 1977. (להלן – חוק העונשין).
2. להלן עיקרי סעיפים 1-5 לכתב האישום: מעובדות כתב האישום בת"פ 8444-03-15 עולה כי ביום 10/06/13, פנה הנאשם באמצעות הרשת החברתית "facebook", ובאקראי, לאי – קטינה בת כ-11.6.
3. הנאשם החל בהתכתבות עם א', במהלכה שאל אותה לגילה, וזו ענתה לו כי הינה בת 12.6.
4. הנאשם תיאר בפני א' את ניסיונו המיני. בהמשך, שאלה האם התנסתה בקיום יחסי מין, וזו השיבה בשלילה. הנאשם הציע כי ילמד אותה לקיים יחסי מין, ולשם כך ביקש הנאשם מא' כי תשלח לו תמונות שלה באמצעות הטלפון, בשלב זה הפסיקה א' את השיחה.
5. בכתב האישום המקורי היו סעיפים נוספים, אולם נוכח הסכמת הצדדים ותיקון כתב האישום כפי שאתייחס אליה בהמשך, הדיון המשפטי נסוב אך ורק ביחס לסעיפים 1-5 בכתב האישום.
6. ביום 16.6.15 התייחס הנאשם לשני חלקי כתב האישום. אם כי ציין ביחס לסעיפים 6-8 כי "מדובר בהתכתבות נפרדת" (ראה: עמ' 2 ש' 26 לפרו' מיום 16.6.15). לעומת זאת ציין כי סעיפים



**בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים**

ת"פ 8444-03-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED] 29 ינואר 2017

- 1-5 נכונים עובדתית אולם משפטית "אין בזה שום עבירה". לדבריו, כי אין באמור בסעיפים אלו כדי ליתן תחולה לחוק העונשין בכל הנוגע לעבירה המיוחסת לו. עוד טען כי "אין בכך עבירה אלא במסגרת חוק למניעת הטרדה מינית" (ראה: עמ" 2 ש' 24-25 לפרוי' מיום 16.6.15) אלא שגם חוק זה בנסיבות דגן "לא חל על קטינים" (ראה: עמ" 2 ש' 25 לפרוי' מיום 16.6.15).
7. בשלב זה עדיין טען הנאשם כי המתלוננת "זיהתה את עצמה כבת 15" בעוד שמואשם בסעיף של "מעשה מגונה מתחת גיל 14". לאור טענות אלו, הדין נדחה לצורך הידברות.
8. ב-16.5.16 הציע ב"כ הנאשם לשלוח התיק לגישור, אולם נוכח התנגדות המאשימה להעברת חומר הראיות לבחינת מותב נוסף, התיק נשלח להידברות נוספת.
9. בדיון מיום 28.6.16 ציינה ב"כ המאשימה כי בין הצדדים התקיים "סוג של הליך גישור לגבי התיק" אולם לאור העובדה כי התסקיר הגיע רק בערב הדיון, אין בידם להגיע להסכמה מה-גם ששירות המבחן התקשה להצביע על נטילת האחריות ביחס לעבירה, נוכח המחלוקת המשפטית בין הצדדים.
10. בדיון מיום 9.11.16 שב הנאשם והודה באמצעות בא כוחו בעובדות סעיפים 5-1 לכתב האישום אולם טען טענות משפטיות הנוגעות, בין היתר, גם לאי-תחולת סעיפי החיקוק השונים. ב"כ המאשימה בתגובה טענה כי המו"מ טרם מוצה והביעה התנגדות להעברת התיק לגישור במקביל עתרה לקבלת תסקיר מצבי, שהגיע ביום 9.11.15.
11. על פי הסכמת הצדדים מיום 11.1.17 הוסרו סעיפים 6-8 מכתב האישום, כך שהדיון המשפטי נסוב אך ורק על ארוע ה- 10.6.13.
12. קודם לפרשת התביעה הוגשו ארבעת המוצגים הבאים:
  - (א) ת/1 – אמרת הנאשם מיום 27.6.13 שעה 10:11 כפי שנגבתה על ידי רס"מ ברוך נחמיאס – ע/ת 1- גובה ההודעה.
  - (ב) ת/2 – מזכר מיום 20.8.13 לפיו אם הנאשמת התנגדה להעדת בתה.
  - (ג) ת/3 – בקשה להוצאת צו חיפוש מאת רס"מ ברוך נחמיאס – ע/ת 1.
  - (ד) ת/4 – מזכר מאת בנימין ברוכי ע/ת 2.
13. ביום שמיעת הראיות 11.1.17 הוגשו שני מוצגים נוספים:
  - (ה) מוצג ת/5 – שעניינו העתקי שיחות בין הנאשם ובין אחות המתלוננת.
  - (ו) מוצג ת/6 – אמרת אחות המתלוננת כפי שנגבתה ביום 21.6.13 שעה 11:49.
14. הדיון נקבע להוכחות ובכלל זה שמיעת פרשת התביעה ביום 11.1.16, אולם נוכח הסכמת ב"כ הנאשם להגיש בהסכמה את עדות אחות המתלוננת, כמוצג ת/6 והשמטת סעיפים 6-8 לכתב האישום, התייתר הצורך מלהעידה אף שהיתה בדרכה לבית המשפט.



17/07/2024

ט"ד אסף דוק 077-5006206

ת. 052-6885006



בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

29 ינואר 2017

ת"פ 8444-03-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 15. עם סיום פרשת התביעה טען ב"כ הנאשם כי מחומר הראיות שהוגש בהסכמה עולה כי כתב
- 2 האישום במתכונתו לפי סעיפים 5-1 אינו מגלה עבירה וממילא אין להשיב לאשמה.
- 3 16. לאור הערת בית המשפט, הנאשם העיד במסגרת פרשת ההגנה.
- 4 17. ביום 11.1.16 נשמעו סיכומי הצדדים.

טענות הצדדים:

- 7 18. ב"כ המאשימה בסיכומיה, התייחסה לכך שבתאריך 10.6.13 הנאשם פנה באמצעות רשת
- 8 ה"פייסבוק" ל-א' קטינה בת 11.6 במועד הרלוונטי לכתב האישום. כאשר הנאשם סבור, אליבא
- 9 דהמאשימה, כי הוא מתכתב עם קטינה בת 12.6 וכי לאחר בירור מצידו עלה כי היא בכיתה ז'.
- 10 הנאשם הודה בעובדות סעיפים 5-1 ובכלל זה כי שוחח עמה והציע לקיים יחסי מין ואף ביקש
- 11 תמונה. המאשימה נבנית על כך שהנאשם אף הבין הפסול במעשיו ועל כן ביקש מהנאשמת
- 12 למחוק השיחה מה"וואטסאפ". לדברי המאשימה מדובר במעשה מגונה, על פי הפסיקה
- 13 שלדבריה ציינה במעמד הסיכומים לאור העובדה כי הנאשם ביקש תמונה ולהבנת המאשימה,
- 14 וכן אף מההתנהלות במהלך השיחה עצמה, לרבות דברים שעלו בעדותו משמע שנועדה לשם
- 15 גירוי מיני כהוראת המחוקק.
- 16 19. ב"כ הנאשם טען בדיון מיום 16.6.15 ובדיון מיום 9.11.16 וכן בסיכומיו מיום 11.1.16 כי הנאשם
- 17 מודה בסעיפים 5-1 לכתב האישום. לדבריו, אין במעשים כלשעצמם עבירה הן לפי חוק העונשין
- 18 והן לפי חוק למניעת הטרדה מינית תשנ"ח – 1998 (להלן – חוק למניעת הטרדה מינית או החוק).
- 19 כמו-כן טען בשלהי סיכומיו כי אף לא יוכח קיומו של מעשה מגונה עדיין מדובר "בזוטי דברים"
- 20 כמו-כן עלתה טענת אכיפה בררנית.

דיון והכרעה

- 23 20. התשתית העובדתית אינה שנוייה במחלוקת. הנאשם אכן התכתב ב"פייסבוק" עם המתלוננת,
- 24 קטינה בת 11.6 ונוהלה שיחה בעלת אופי מיני.
- 25 21. מוסכם כי הנאשם ידע כי גיל המתלוננת לכל הפחות 12.6. הווי אומר קטינה מתחת לגיל 14.
- 26 22. במסגרת ההתכתבות הנאשם ביקש מהמתלוננת לקבל תמונה שלה.
- 27 23. השאלה הינה בעיקרה משפטית: האמנם מעשי הנאשם עולים כדי מעשה מגונה, עבירה לפי סעיף
- 28 348 (א) **בנסיבות סעיף 345 (א) (3)** לחוק העונשין. לחילופין האם חומר הראיות מלמד על עבירה
- 29 לפי חוק **למניעת הטרדה מינית**, אף שלא נטען כן בכתב האישום וזאת על פי הוראת סעיף 184
- 30 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) – התשמ"ב-1982.



בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

ת"פ 8444-03-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED] 29 ינואר 2017

24. במחלוקת שבין הצדדים סבורני כי גם לאחר שמיעת ראיות בתיק, לא נשאה המאשימה בנטל  
 הראייתי הנדרש לצורך שכלול הוראת סעיף 348 לחוק ומשכך אני מזכה הנאשם.  
 25. לאחר עיון בהוראת החוק למניעת הטרדה מינית אני סבור כי לא ניתן לקבוע אשמת הנאשם גם  
 לפי חוק זה.  
האם מעשי הנאשם עולים כדי הוראת סעיף 348 (א) בנסיבות 345 (א) (3)  
 26. סעיף 348 (א) לחוק העונשין קובע:  
 (א) "העושה מעשה מגונה באדם באחת הנסיבות המנויות בסעיף 345 (א) (2) עד (5) בשינויים  
 המחוייבים – דינו מאסר שבע שנים.  
 (ו) בסימן זה - מעשה מגונה – מעשה לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.  
 סעיף 345 (א) (3) קובע:  
 (3) כשהאישה היא קטינה שטרם מלאו לה ארבע עשרה שנים, אף בהסכמתה.  
 27. השאלה שהינה למעשה לב-לבו של הדיון המשפטי נשוא הכרעת דין זו, הינה האמנם התכתבות  
 שהעביר הנאשם באמצעות רשת ה"פייסבוק" עולה כדי "מעשה מגונה" כפי שפורש מונח זה על  
 ידי הפסיקה.  
 28. אכן צודקת ב"כ המאשימה כי עבירת מעשים מגונים הינה בעלת תחולה רחבה. בין היתר מעצם  
 היותה מסוגלת כעבירה התנהגותית ולא תוצאתית. (ראה: ע"פ 1694/08 זוהר נ' מדינת ישראל  
 (פורסם בנבו), 14.1.2009). וכן לאור פסיקה מרחיבה בנוגע לעבירות מין במרחב האינטרנטי  
 ובכלל זה דברי כבי השופט עמית שצוינו על ידי המאשימה: בש"פ 2065/13 - פלוני נ' מדינת  
 ישראל, תק-על 2013(1), 11052 (22/03/2013).  
 29. זאת ועוד, בפסיקה נקבע לא פעם כי המונח 'מעשה מגונה' אינו ניתן להגדרה ממצה ומדויקת כפי  
 שהתייחס לכך כבי השופט זילברג:  
 "המונח 'מעשה מגונה' אינו נתון להגדרה ממצה ומדויקת. דבר זה אין  
 לך בו אלא מקומו ושעתו, והשקפות החברה בה מבוצע המעשה. ברוב  
 המכריע של המקרים - אך לא תמיד ממש - מצוי במעשה זה יסוד של  
 יצרי מין...".  
 ראה: ע"פ 315/58 היועץ המשפטי נ' ג'בארה, פ"ד י"ג 565, בעמ' 566.  
 30. יחד עם זאת סבורני כי חרף התחולה הרחבה, אין מדובר ב"מים שאין להם סוף" ומכח עקרון  
 החוקיות קיימים קווי גזרה המתחמים הוראות החוק. לאחר עיון מקיף בפסיקה, סבורני כי  
 דברי הנאשם ב"פייסבוק" כעולה מסעיפים 1-5 לכתב האישום אינם עולים בגדר "מעשה מגונה"  
 כשהדגש הוא על המילה "מעשה" אף לפי הפרשנות המרחיבה ביותר. אדגיש כי דברי הנאשם  
 מגונים אולם המחוקק בסעיף זה בא להגן על בציבור ממעשים, שבוצעו על ידי העבריין או  
 ביוזמתו, בעוד שבחיקוקים אחרים כמו חוק למניעת הטרדה מינית בא להגן על הציבור ממופעים  
 אחרים של מיניות ובכלל זה רמיזות, מילים או תכתובות אסורות.



בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

29 ינואר 2017

ת"פ 8444-03-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 31. סבורני כי משמעות עצם חקיקת החוק החדש, חוק למניעת הטרדה מינית, המאוחר לחוק  
2 העונשין. הינה למעשה הסדר שלילי ביחס למצב המשפטי הקודם. לפיו בשעתו לא היתה  
3 תחולה פלילית אך להתנהגות מינית המתבטאת בדיבור ולא במעשה. ומשכך מעשים אלו אינם  
4 חוסים תחת חוק העונשין, כי אם תחת חוק למניעת הטרדה מינית בכפוף לחריגים לחוק זה.
- 5 32. סעיף 350 לחוק וסעיפים נוספים ובהמשך השימוש הגובר בסעיף זה בקונסטרוקציות שונות  
6 הניכר הפסיקה מקנה תחולה לעבירות לפי סימן ה': עבירות מין בפרק י' פגיעות בגוף גם בעבירות  
7 המבוצעות "מרחוק" כגון עבירות המבוצעות במרחב האינטרנטי. ולכן ניתן להרשיע עבריינים  
8 בעבירות לפי סימן זה, גם כאשר נתנו "הוראות מרחוק" לקרבן לבצע בעצמו מעשים בעלי אופי  
9 מיני או לחילופין כאשר עשו שימוש בתמונות שהושגו תוך פגיעה בפרטיות הקרבנות לצורך גירוי  
10 מיני, אולם לא זה הנדון בענייננו, באשר לא הושגה כל תמונה בשלב זה.
- 11 33. בקשתו של הנאשם דנן למשלוח תמונה (סעיף 4 לכתב האישום) לא נענתה בשלב זה. מה-גם  
12 שנכון לתרשומת מיום 10.6.13, בשונה מתרשומות מאוחרות יותר, לא התבקשה תמונה בעירום:  
13 "כתבתי לה שתשלח תמונה. לא ביקשתי תמונה חשופה או תמונה של איבר מסויים. ביקשתי  
14 תמונה שלה" (ראה: עמ' 20 ש' 13-14 לפרו' מיום 11.1.17). איני יכול לשלול לחלוטין טענת  
15 הנאשם לפיה נכון ל-10.6.13 אכן רצה לראות עם מי הוא מתכתב: "תמונה שלה היתה מוסיפה  
16 עניין לשיחה. של שיחה זורמת" (ראה: עמ' 20 ש' 26-27 לפרו' מיום 11.1.17), דבר שאינו  
17 בהכרח נושא אופי מיני מובהק כשלעצמו.
- 18 34. מה גם שספק אם בפן המעשה בשלב זה של השיחה שעומד במבחן משיחה מאוחרת, התגבש הפן  
19 העובדתי שעומד כדי ניסיון. כמו-כן הבנת המתלוננת את רצון הנאשם שלא כיוון לתמונה חשופה.  
20 35. ב"כ המאשימה טענה כי עצם הבקשה לקבל תמונה משכללת יסודות המעשה המגונה. סבורני כי  
21 לשם הוכחת רכיב זה, היה על המאשימה להוכיח קבלת התמונה, טיבה והשתלבותה במארג  
22 הדברים. אולם כאמור, הדברים אינם צריכים לפנים, משום שהצדדים מסכימים לאור סעיף 5  
23 לכתב האישום כי השיחה הופסקה ללא העברת תמונה. כמו-כן לצורך שכלול עבירת ניסיון לפי  
24 סעיף זה, צריך היה להוכיח ולו בראשית ראיה מה טיב התמונה שהתבקשה, שכן יכול ומדובר  
25 בשלב טרומי ראשוני של הפרשיה אולם כאמור בכל הנוגע לארוע מיום 10.6.13 – דברים אלו  
26 לא בוצעו.
- 27 36. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה ובכלל זה עפ 9603/09 - פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2011(3),  
28 (להלן – "עניין " ע"פ פלוני"). סבורני כי אין הנדון דומה לראיה משום ששם  
29 מדובר בנאשם שצילם בעצמו תמונות. כמו-כן מדובר בצילומים בעלי אופי מיני מובהק: "איברי  
30 המין ומקומות מוצנעים אחרים בגופן, לעיתים מתחת לחצאיתן או תוך הצצה לשירותים  
31 במקומות ציבוריים ופרטיים, כניסה לדירות וכדומה והכל ללא ידיעתן והסכמתן " שבחלקם



בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

29 ינואר 2017

ת"פ 8444-03-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1 הגיע לסיפוק וביזוי מיני: "בחלק מן המקרים, תוך כדי הצילום, אונן המערער" (עניין ע"פ פלוני
- 2 שם עמ' 4357). כאשר הרכיבים "המעשיים" בעניין "ע"פ פלוני" אינם עניין לנדון דנן.
- 3 37. גם דברי השופט עמית בבש"פ "פלוני", שצויין על ידי המאשימה, לא נאמרו בנוגע לנדון ביחס
- 4 לתכתובת ב"פייסבוק" אלא המעיין שם יווכח כי מדובר בנאשם שבאמצעות האינטרנט ביצע
- 5 בעצמו ובקרבנות אחרות שורה ארוכה של מעשים, לרבות מעשי אינוס, סחיטה באיומים וכיו"ב.
- 6 38. כללו של דבר, משנמחקו בהסכמת הצדדים סעיפים 6-9 לכתב האישום, הרי שעל מותב זה ליתן
- 7 הדעת אך ביחס לסעיפים 1-5. ובאלו סבורני כי אין לשכלל יסודות עבירה לפי סעיף 348 לחוק.
- 8 39. משכך משלא הוכחו כדבעי כלל היסודות הנדרשים בכל הנוגע להמצאת התמונה, אין בידי אלא
- 9 לזכות מחמת הספק מעבירה זו.

10

סוגיית תחולת חוק למניעת הטרדה מינית

- 11
- 12 40. אציין בפתיחת הדברים, כי הנאשם אינו מואשם בעבירות לפי חוק למניעת הטרדה מינית.
- 13 וממילא הדיון בעניין הינו בשאלת אחריות נוספת לאור טענות שהועלו ונדונו ואינו נושא נפקות
- 14 של ממש ביחס לסעיף האישום המיוחס לו שהינו על פי חוק העונשין.
- 15 41. למעלה מן הצורך ומעבר לנדרש, אציין כי חוק למניעת הטרדה מינית כפי שפורסם ס"ח תשנ"ח מס'
- 16 1661 מיום 19.3.1998 עמ' 166 מונה רשימת מעשים המהווים "הטרדה מינית" ובהן התייחסויות
- 17 חוזרות המופנות כלפי אדם המתמקדות במיניותו, בדומה להתייחסויות שהשמיע הנאשם כלפי
- 18 המתלוננת.
- 19 42. בשנת 2007 נוסף תיקון מס' 4 שהרחיב תחולת החוק למניעת הטרדה מינית גם על סיטואציות
- 20 בהן המתלונן "לא הראה למטריד כי אינו מעוניין בהצעות" בעלות אופי מיני.
- 21 43. סעיף 3 (6) (א), שנחקק במסגרת התיקון הרביעי לחוק מניעת הטרדה מינית, מרחיב תחולת
- 22 החוק כאשר ה"מוטרד" הינו קטין או חסר ישע. ככל ומדובר בקטין שטרם מלאו לו 15 שנה הרי
- 23 שמצודת החוק פרוסה גם כאשר ההטרדה בוצעה שלא תוך ניצול יחסי מרות, תלות, חינוך או
- 24 טיפול.
- 25 44. יחד עם זה, שטר זה שוברו בצדו. והמחוקק עצמו הגביל תחולת החוק במקום בו אין התנגדות
- 26 מצד המתלונן, רק לתרחיש בו ה"מטריד" אינו קטין.
- 27 45. בדברי ההסבר להצעת החוק, ה"ח המנסת תשס"ז מס' 123 עמ' 21, נאמר:
- 28 "מוצע לקבוע שקטין שטרם מלאו לו 14 שנים לא יידרש להראות כי אינו מעוניין
- 29 בהצעות או התייחסויות כאמור, כדי שמעשי המטריד ייחשבו הטרדה מינית לפי
- 30 חוק אף ללא ניצול יחסים מיוחדים כמו יחסי מרות. תלות. חינוך או טיפול מצד
- 31 המטריד. התיקון המוצע יחול רק אם מלאו למטריד 18 שנה.





בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

ת"פ 8444-03-15 מדינת ישראל נ' [REDACTED] 29 ינואר 2017

- 1 46. מדוע נמנע המחוקק מלהחיל החוק על מטרידים קטינים? בדברי ההסבר אין פתרון. ניתן לכל
- 2 היותר על דרך הסברה להניח כי המחוקק שבא לחדש הטרדה גם ללא מחאה מצד המתלונן,
- 3 ראה בדבר זה חידוש גדול שאין לך בו אלא חידוש. ככל הנראה סבר המחוקק, כי קטין בגילאים
- 4 אלו יתקשה לזהות במעשיו הטרדה, כאשר המתלונן מנגד משתף פעולה. משכך נמנע המחוקק
- 5 מהטלת אחריות פלילית ואזרחית בכגון דא. מה-גם שבחוק העונשין ראה המחוקק להגביל
- 6 האחריות על מעשה מיני שבוצע בהסכמה בין קטינים כשטווח הגילאים ביניהם נמוך משלוש
- 7 שנים כעולה מסעיף 353 לחוק:
- 8 **353. סייג לאחריות פלילית [תיקונים: התשמ"ח, התש"ס (מס' 4)] באישום בשל עבירה**
- 9 **לפי סעיפים 346(א) או 347(א) תהיה זו הגנה לנאשם שהבדל הגילים בינו לבין**
- 10 **הקטין אינו עולה על שלוש שנים, אם הקטין הסכים למעשה ואם המעשה נעשה**
- 11 **במהלך יחסי רעות רגילים וללא ניצול מעמדו של הנאשם**
- 12 47. כך או כך, יהיו מניעי המחוקק אשר יהיו, הנאשם לפי הוראות החוק היה קטין, ולא ניתן לראות
- 13 בו "מטריד" מקום בו אין בינו למתלוננת יחסי מרות ואין מחאה מצדה.
- 14 48. אכן לא בכדי, נמנעה המאשימה מלהאשים הנאשם בגין האמור בסעיפים 5-1 בעבירה לפי חוק
- 15 למניעת הטרדה מינית.
- 16 49. מכל מקום, נוכח המצב המשפטי הקיים אדון את הנאשם "באשר הוא שם" ומשכך סבורני כי
- 17 אין במעשים אותם ביצע גם לפי עבירה לפי חוק למניעת הטרדה מינית.
- 18 50. משזיכיתי הנאשם מביצוע המיוחס לו, איני נדרש לטענה בדבר זוטי דברים. טענת זוטי דברים
- 19 עוסקת במצב דברים בו הוכח קיומם של רכיבי העובדה של העבירה מחד והימצאותה בטווח
- 20 הנמוך מאידך. דבר שלא קיבלתי לאור הכרעת הדין. אציין, למעלה מן הצורך ומעבר לנדרש כי
- 21 אילו המאשימה היתה נושאת בנטל הראייתי הנדרש, כי אז יכול והייתי דוחה טענה זו, אולם
- 22 כאמור הדברים אינם צריכים לפנים, נוכח הזיכוי.
- 23 51. ב"כ הנאשם העלה טענה נוספת הנוגעת לאכיפה בררנית בכל הנוגע לסעיף העבירה. אציין מעבר
- 24 לנדרש כי אין בדברים שהוצגו כדי להצביע על תחילת ראייה לעניין אכיפה בררנית ביחס לנאשם
- 25 זה או מדיניות מפלה לגביו או התנהלות העולה כדי אכיפה בררנית. זאת, על פי כללים הנוכחים
- 26 בפסיקה ומכל מקום הדיון בטענה מתייתר נוכח הזיכוי.

סוף-דבר

52. אני מזכה הנאשם מכל המיוחס לו בכתב האישום.

27  
28  
29  
30  
31  
32  
33